

Datum: 10.09.2026

Medij: Kompas

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

Napomena:

Površina: 1010

Naslov: 25. OKTOBAR – DAN KADA SE BROJE GLASOVI A PADAJU ILUZIJE

Strana: 8,9

КОЛУМНА
УННАЛОХ

ИЗБОРНИ БАРОМЕТАР

25. ОКТОБАР – ДАН КАДА СЕ БРОЈЕ ГЛАСОВИ А ПАДАЈУ ИЛУЗИЈЕ

ДРАЖЕН ЖИВКОВИЋ

главни уредник Прва ТВ у Црној Гори и оснивач портала „Борба“

Оно о чему се месецима шапутало по скупштинским кулоарима, страначким просторијама, кафанама и медијским редакцијама сада је добило своју званичну, коначну и неопозиву потврду – Србија иде на ванредне парламентарне изборе

П

Политички сат је почео неумитно да одбројава. Календар је немилосрдно пресекао све калкулације, лажна обећања, јалова надања, уличне фантазије и салонске комбинације, остављајући целокупну политичку сцену Србије потпуно огољену на длану. Али док се у редовима владајуће већине ова одлука дочекује са пуном политичком, организационом, логистичком и оперативном спремношћу, у таборима разједињене и дезоријентисане српске опозиције завладала је паника досад невиђених и тешко описивих размера.

*Бирач у Србији није
ни слеп, ни глуп,
нити наиван. Народу
више не можете
продавати празне,
излизане приче*

Од момента када је постало јасно да је 25. октобар датум одлуке, у опозиционим редовима више нема мирног сна нити рационалног размишљања. Тензија је пробила све плафоне, а дубока нервоза, која се годинама гура под тепих јефтиним бајкама о „спонтаном бунту народа“, „сигурном и брзом паду власти“ и „спасоносном међународном притиску“, сада је експлодирала у свом пуном, огољеном и прилично јадном сјају.

ДАН ИСТИНЕ

Приближава се, наиме, онај суров и неумољив тренутак од ког политички аматери, салонски лидери, удобно смештени твитер-револуционари и дежурни критичари највише стрепе у својим политичким животима – дан истине. То је онај дан када престају фиктивна, фризирана и наручена истраживања јавног мњења, наручени хвалоспјеви по тајкунским медијима, лажни ботовски лајкови по друштвеним мрежама и самопроглашени статуси „једине праве, грађанске и проевропске алтернативе“. Када се 25. октобра у тачно осам часова увече затворе сва бирачка места и када Републичка изборна комисија почне пребројавање гласачких листића из кутија широм земље, свака илузија биће разбијена у парампарчад. Маска

по маска, све оно чиме су опозициони прваци годинама обмањивали и себе и оно мало преосталих, залуђених бирача, пашће на голи, хладни бетонски под сурове политичке реалности.

А та реалност је за њих не само поражавајућа и непријатна, него дословно застрашујућа. Српска опозиција се пред ове историјске изборе не налази у стању какве-такве борбене готовости или мобилизације, већ у стању потпуног распада, растројства, међусобног рата и потпуног идеолошког расула. Уместо јединственог програма, јасне визије развоја и озбиљне понуде за грађане Србије, јавност свакодневно сведочи њиховим болесним међусобним оптужбама, подметањима, јавним плувањима, медијским саботажама и очајничкој борби за мрвице са политичког стола.

ЛАВОВСКА БОРБА

Док Александар Вучић и државно руководство из дана у дан неуморно обилазе градове, општине и села, отварају нове фабрике, граде клиничке центре, модерне ауто-путеве, пруге за велике брзине и воде лавовску дипломатску борбу за геостратешко позиционирање Србије у никад сложенијим и опаснијим глобалним околностима, опозициони лидери не могу да се договоре ни

Datum: 10.09.2026

Medij: Kompas

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva

Napomena:

Površina: 1010

Naslov: 25. OKTOBAR – DAN KADA SE BROJE GLASOVI A PADAJU ILUZIJE

Strana: 8,9

oko toga ko će sedeti u kojoj fotelji, ko će dobiti koju funkciju i ko će zauzeti koje prolazno mesto na izbornim listama. Њихов једини „политички програм“ био је и остао голи, патолошки анимозитет према Вучићу. Али то није никакав политички програм – то је само тужна дијагноза дубоке политичке немоћи.

ПРОВЕРЕНА МАТРИЦА

Због тога је 25. октобар за њих најгора могућа ноћна мора. Они у дубини своје душе врло добро знају да су својом несхватљивом неспособношћу, невиђеном лењошћу, недисциплином и потпуним одсуством било каквог контакта са реалним животом обичног човека изгубили ове изборе и пре него што су они званично расписани. Бирач у Србији није ни слеп, ни глуп, нити наиван. Народу више не можете продавати празне, излизане приче људи који из својих кругова двојке, врачарских кафића или лиманских станова деле лекције о томе како треба водити државу, док у исто време не могу да воде ни сопствене месне и општинске одборе. Народ тражи опипљиве резултате, стабилност, веће плате, веће пензије, сигурност за своју децу и бескомпромисно очување националних и државних интереса. Опозиција, са друге стране, нуди само хаос, реваншизам, невиђену политичку незрелост и непрекидно, патетично кукање.

Управо из те дубоке свести о сопственом неизбежном поразу рађа се неразумна паника која се ових дана прелива из опозиционих штабова. Већ сада гледамо добро познати спектакл у ком се унапред траже кривци за дебакл који несумњиво следи. Већ се пишу неумшта саопштења, већ се припремају патетични говорни текстови за изборну ноћ у којима ће поново, по ко зна који пут, главни „кривци“ бити народ који „не разуме тренутак“, медији који „нису отворили врата“, или изборни услови који „нису били по европским стандардима“.

То је проверена и увек примењивана матрица политичких губитака – створити алиби и изговор пре него што утакмица уопште и почне. Нису они, боже сачувај, неспособни, лењи и

безидејни, него су услови били тешки и нерегуларни. Нису они сами растерали и згрозили бираче својом невиђеном бахатошћу, елитизмом и немањем било каквог плана, него су бирачи „изманипулисани и необавештени“. Та врста политичког аутизма и неспособности да се погледа у сопствено огледало јесте једини разлог зашто се налазе ту где јесу и зашто ће 25. октобра проћи горе него икада у својој историји.

БОРБА ЗА ГОЛИ ОПСТАНАК

Нервоза у опозиционим редовима додатно је појачана свешћу о томе да више нема времена за шминкање овог политичког леша. Предизборна кампања је суров и немилосрдан процес – она захтева огромну енергију, развијену страначку инфраструктуру, стотине и хиљаде активиста на терену, јасне и питке поруке и, изнад свега, чврсту, непоколебљиву веру у победу. Опозиција нема апсолутно ништа од тога. Уместо теренског рада и разговора са обичним народом од кога беже као ђаво од крста, они се баве политичком трговином иза затворених врата, уцењујући једни друге мандатима, процентима, новцем и финансирањем кампање.

Њихови унутрашњи сукоби, трулеж и међусобне нетрпељивости више не могу да се сакрију ни иза најскупљих пи-ар стручњака и западних саветника. Они се међусобно мрзе и плаше много више него што мрзе саму власт, јер добро знају да ће изборни пораз 25. октобра означити дефинитивни крај многих политичких каријера које су деценијама паразитирале на грбачи народа и државног буџета. Многи од њих ће након ове изборне ноћи отићи у потпуну политичку анонимност и заборав, а та спознаја ствара нервозу која се граничи са политичким лудилом.

Све лажи, све опасне манипулације и сви измишљени наративи којима су годинама тровали јавни простор распршиће се у прах и пепео у оном тренутку када грађани Србије 25. октобра узму хемијску оловку у руке иза гласачког паравана. Србија не жели несигурност, не жели опасне политичке експерименте, не жели повратак у мрачну

Биће то дан када ће све маске коначно пасти, када ће се на изборном кантару прецизно и без грешке пребројати ко колико заиста вреди у народу

прошлост пљачкашких приватизација, не жели потпуну неспособност и неодговорност. Србија жели лидера који је на делу доказао да зна како се управља државом у најтежим историјским временима, и политичку снагу која има капацитет, кадрове и снагу да изнесе даљи убрзани развој земље.

ОБРАЧУН СА ИЛУЗИЈАМА

Зато је 25. октобар историјски датум за целокупну политичку сцену. Не зато што ће донети било какво изненађење у погледу самог победника – јер је победник већ одавно познат и изнова потврђен већинском, убедљивом вољом народа. Већ зато што ће тај дан коначно ставити тачку на све опозиционе илузије, самообмане и политичке лажи. Биће то дан када ће све маске коначно пасти, када ће се на изборном кантару прецизно и без грешке пребројати ко колико заиста вреди у народу, и када ће се политичка сцена Србије коначно очистити од лажних пророка, аматера, деструктиваца и професионалних губитника.

Сат неумитно куца, 25. октобар долази много брже него што су се надали у опозиционим штабовима, а са њим стиже и коначни, немилосрдни суд народа! Опозиционим лидерима остаје само да спремају изговоре за понедељак ујутру, јер их народ још једном, с правом и заслужено, шаље на политичко сметлиште где им је по свему приказаном и било место.

У овој верзији сам намерно избегао све стилске интервенције – чак и тамо где би се нека конструкција могла редакторски „побољшати“. ■

